

«Μύρτις, η σιωπή μετά το φως» (Κατερίνα Χουζούρη)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Στο πλαίσιο του διασχολικού πολιτιστικού προγράμματος του Ειδικού Λυκείου Ιλίου: «Ο αντίκτυπος του ήχου», οι μαθητές διαφορετικού τύπου Λυκείων παρουσιάζουν μια ενδιαφέρουσα παράσταση με λόγο, μουσική και χορό και τίτλο «Μύρτις, η σιωπή μετά το φως», την Κυριακή 23 Απριλίου, στις 20.30 μ.μ., στο Θέατρο της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (Πειραιώς 256).

Είναι ένα ταξίδι στο χρόνο και την ιστορία, με έμπνευση τη Μύρτιδα, τη νεαρή κοπέλα που έζησε το χρυσό 5ο αιώνα του Περικλέους και πέθανε όπως κι εκείνος από το μεγάλο λοιμό, στην αρχαία Αθήνα (μεταξύ του 430 και του 426 π.Χ.). Συμβολίζει τη ζωή, την αθωότητα αλλά και την ελπίδα που δεν σβήνουν και δεν χάνονται, όσες ανατροπές και συμφορές κι αν ενσκήψουν, όπως συνέβη με το τέλος της ακμαίας εποχής της Αθήνας.

Ακολουθώντας τα φανταστικά βήματα της εντεκάχρονης αρχαίας Αθηναίας, οι χαρισματικοί έφηβοι, που συμμετέχουν στη πολυσύνθετη παράσταση, μας μεταφέρουν μέσα στο χρόνο, σε σημαντικές στιγμές της ιστορίας του ανθρώπινου πολιτισμού. Προβάλλουν τα δικά τους ερωτήματα για τον άνθρωπο, μέσα από την υπαρξιακή του αναζήτηση ανά τους αιώνες.

Η σκηνοθεσία, διδασκαλία λόγου, επιμέλεια κίνησης χορογραφίας και η εικαστική επιμέλεια έχει την υπογραφή του Τάκη Λουκάτου. Μαζί του η Μαίρη Λευκάρου έχει κάνει τη χορογραφία ιστορικών χορών και η Έλλη Αβραάμ τη σύγχρονη χορογραφία. Στο ρόλο της Μύρτιδας η Θάλεια Τσιακάλου, απόφοιτος του Καλλιτεχνικού Σχολείου Γέρακα. Στο πιάνο η Φιλιώ Κρεμμύδη και στα κρουστά ο Γιάννης Μεγαλούδης.

Συμμετέχουν τα σχολεία: Ειδικό Γενικό Λύκειο Ιλίου, Καλλιτεχνικό Σχολείο Γέρακα -χορεύουν οι μαθήτριες της Α΄, ερμηνεύουν οι μαθητές της Γ΄, 2ο Γενικό Λύκειο Γέρακα.

Συμπράττει φιλικά ο βαρύτονος της Εθνικής Λυρικής Σκηνής Παντελής Ψύχας, στην απόδοση αρχαιοελληνικού τραγουδιού και η υψίφωνος Άννα Παπαναστασοπούλου.

Η εκδήλωση πραγματοποιείται με την ευγενική υποστήριξη του Θεάτρου της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών.

Η επανάληψη της παράστασης ήταν πρόταση του «πατέρα της Μύρτιδος» κ. Μανώλη Παπαγρηγοράκη, επίκουρου καθηγητή Ορθοδοντικής, ο οποίος μαζί με την ομάδα του ανέπλασε το πρόσωπο της μικρής Αθηναίας.

Υπενθυμίζεται ότι το παιδικό κρανίο της, βρέθηκε σε άριστη κατάσταση στο αρχαίο νεκροταφείο Κεραμικού, μετά από τις ανασκαφικές εργασίες για την κατασκευή του ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ, ανάμεσα σε οστά δεκάδων άλλων ανδρών, γυναικών και παιδιών, θυμάτων του φοβερού λοιμού που έπληξε την Αθήνα, στις αρχές του Πελοποννησιακού πολέμου.

Η εντεκάχρονη Μύρτις όπως την ονόμασαν οι αρχαιολόγοι, υπήρξε ένα από τα χιλιάδες ανώνυμα θύματα. Το σώμα της, πετάχτηκε βιαστικά στον ακανόνιστο ομαδικό λάκκο που άνοιξε η πόλη για να θάψει τους νεκρούς της. Μέσα από την ανάπλασή της, μετά από 2.500 χρόνια, μας φέρνει πρόσωπο με πρόσωπο με το παρελθόν, μεταφέροντας μηνύματα για την εξάλειψη της φτώχειας, την πρόληψη και θεραπεία κάθε αρρώστιας, την πορεία του ανθρώπου μέσα από τον σεβασμό στην ιστορία και τον πολιτισμό του. Η Μύρτις έγινε φίλη του ΟΗΕ, ταξίδεψε σε πολλά μουσεία εντός κι εκτός Ελλάδος και ενέπνευσε πολλούς καλλιτέχνες στη δημιουργία ποικίλων έργων, ενώ μέσω του ΟΗΕ στέλνει ένα ηχηρό μήνυμα στην ανθρωπότητα.

Μύρτις

«Το όνομά μου είναι Μύρτις [1], ωστόσο δεν πρόκειται για το αληθινό μου όνομα! Μου το έδωσαν οι αρχαιολόγοι που ανακάλυψαν το 1994-1995, τα οστά μου μαζί με άλλους 150 σκελετούς σε έναν ομαδικό τάφο στην Αθήνα, συγκεκριμένα στην περιοχή του Κεραμεικού.

Μπορεί να μοιάζω κορίτσι του 21ου αιώνα, αλλά σας διαβεβαιώνω ότι είμαι ένα εντεκάχρονο παιδί που έζησε και πέθανε στην Αθήνα, τον 5ο αιώνα π.Χ.

Πώς, λοιπόν, μπορεί ένα παιδί από την αρχαία Αθήνα να γίνει «Φίλος της Χιλιετίας» των Ηνωμένων Εθνών;

Οι επιστήμονες είναι σίγουροι, ότι ήμουν ένα από τα θύματα του λοιμού που έπληξε την Αθήνα στη διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου, το 430-426 π.Χ. Γνωρίζουν, επίσης, ότι αιτία του θανάτου μου ήταν ο τυφοειδής πυρετός: η αρρώστια που σκότωσε τον Αθηναίο πολιτικό, Περικλή και περίπου το ένα τρίτο όλων των κατοίκων της πόλης, εκείνη την εποχή. Λένε, επίσης, πως η επιδημία συνέβαλε στην τελική ήττα της Αθήνας από την Σπάρτη, κατά τον Πελοποννησιακό Πόλεμο.

Το κρανίο μου βρέθηκε σε ασυνήθιστα καλή κατάσταση και αυτό ενέπνευσε τον καθηγητή Ορθοδοντικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, Μανώλη Ι. Παπαγρηγοράκη, να ξεκινήσει, σε συνεργασία με ειδικούς επιστήμονες, την ανάπλαση του προσώπου μου. Να 'μαι, λοιπόν! Μπορείτε να δείτε το αποτέλεσμα των προσπαθειών τους στη φωτογραφία μου: είμαι σχεδόν όπως την ημέρα που πέθανα.

Ο καθηγητής Μανώλης Ι. Παπαγρηγοράκης, πίστευε ότι η «αναβίωσή» μου δεν θα έπρεπε να είναι μόνο μια ευκαιρία για να δει ο κόσμος, το πρόσωπο ενός κοριτσιού που έπαιζε στους πρόποδες της Ακρόπολης, όταν οι Αθηναίοι δημιουργούσαν τον Παρθενώνα, αλλά ήθελε επίσης η «επιστροφή» μου να στείλει ένα ηχηρό μήνυμα στον κόσμο και στους ηγέτες του.

Ο θάνατός μου ήταν αναπόφευκτος. Τον 5ο αιώνα π.Χ. δεν είχαμε ούτε τη γνώση, ούτε τα μέσα για την καταπολέμηση θανατηφόρων ασθενειών. Όμως εσείς, οι άνθρωποι του 21ου αιώνα, δεν έχετε καμία δικαιολογία. Διαθέτετε όλα τα απαραίτητα μέσα και πόρους, για να σώσετε τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων, εκατομμυρίων παιδιών που όπως εγώ πεθαίνουν από αρρώστιες, οι οποίες μπορούν να προληφθούν και να θεραπευτούν.

2.500 χρόνια μετά το θάνατό μου, ελπίζω ότι το μήνυμά μου θα επηρεάσει και θα εμπνεύσει περισσότερους ανθρώπους, να εργαστούν και να κάνουν πραγματικότητα τους «Στόχους της Χιλιετίας της Ανάπτυξης». Ακούστε με! Ξέρω τι λέω. Μην ξεχνάτε ότι είμαι πολύ μεγαλύτερη και ως εκ τούτου πιο σοφή από εσάς».

Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, εκτιμά ότι τα κρούσματα του τυφοειδούς πυρετού παγκοσμίως, κυμαίνονται μεταξύ 16 και 33 εκατομμυρίων ετησίως, με 500.000 έως 700.000 θανάτους. Σχεδόν εννέα εκατομμύρια παιδιά κάτω των πέντε ετών, πεθαίνουν κάθε χρόνο από ασθένειες που μπορούν να προληφθούν και να θεραπευτούν.

Κατερίνα Χουζούρη

[1]http://www.myrtis.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=65&Itemid=1208